

Jeden nikdo, nikde nikdy, nebyl nic leč nikým někdy,
jenomže měl jednu chvíli dlouhou
tak vodu spálil voheň zmáčel, vepředu za sebou vláčel
malou velkou limuzínu pouhou
ve snu nesnil, ve dne nebděl, často vůbec chtíce nechtěl
chalančikom rovnů ruků mával
ve stoje seděl, slepě hleděl, nad všim hlavou rovně vrtěl
s gálanečky také někdy spával
a tak to s nim bylo a tak to s nim je
kdo že to byl a kdo že to je
Jeden Nikdo, nikde nikdy, nebyl nic leč nikým někdy
dycky se však všeho všudy bál
a že se měl víc než slibně, neměl páru, ale klidně
za všim si však všeho všudy stál
jednou ále nenadále zjistil, že už takhle dále
nikdy nikým nemůže bejt dál
tak chodil celý léto v šále v zimě přešel na sandále
a takhle stále táhlo se to dál